

Demokratikus oximoron

2012 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A valaha vörös, ma már zöld és ?szül? Monsieur Cohn-Bendit már-már aggodalmat kelt?en vörösöd? arccal (a képerny?n keresztül becsült vérnyomás: 180/115) és fékezhetetlen dühvel ostromozott minket és az Orbán-kormányt az EU parlament azon ülésen, ahol a miniszterelnökünk maga ült a vádlottak padján.

Állítása szerint csorbítjuk, sőt megtagadjuk a demokráciát.

Az EU demokráciáját például, ahol nem mellékesen a tagállamok durván 25 százaléka királyság vagy hercegség. Szerinte nem vagyunk demokraták, legalábbis mióta a Fidesz–KDNP kormányozza az országot.

A parlamenti ülést egyenes adásban figyelve eszembe jutott a rendszerváltás idején oly sokat hangoztatott szlogen: tanulunk kell a demokráciát. Feltehetően a Nyugattól. A Cohn-Bendites ülés óta (ami engem inkább emlékeztetett valamiféle harcos naggyűlésre a hatvanas évekből, mint egy parlamenti vitára) egyre erősödik bennem a gyanú, hogy nem feltétlenül volt okos ez a tanács, mármint, hogy nekünk kell tanulni a demokráciát. Ugyanis kissé megütköztem az ominózus EU-parlamenti ülésén elhangzottakon.

Azon például, hogy nem hallhattunk Cohn-Benditét semmilyen konkrétumot az általa felhozott bűneinkkel kapcsolatban, na meg, hogy a képviselőurak úgy mondták a magukét, hogy még véletlenül sem figyeltek oda az elűttük felszólaló szavaira, vagy hogy a vádlók közül jól láthatóan senkit nem érdekelt miniszterelnökünk válasza a vádakra. Az egyenes adás vége felé pedig már-már felkiáltottam: hiszen ez egy gittegylet!

Aztán – hála a médianak – kezdett tisztulni a kép, kiderült, hogy nem demokratikus egy demokratikusan megválasztott országgyűlésnek megszabni a nyugdíjkorhatárt vagy egy közhivatalnok fizetését; még akkor sem, ha a kérdéses fizetést a választópolgárok fizetik adóikból. Megtanultam azt is, hogy demokráciában a Magyar Nemzeti Bank elnöke nem eskethet fel a demokratikusan választott Országgyűlés által meghatározott módon, szolgálatra az ország érdekében. Na meg azt, hogy a választott kormány nem jelölhet senkit az MNB vezetői, ellenrői közé.

Lényegében azt kellett megtanulnom az EU-demokráciáról, hogy a választott Országgyűlés és kormány az ország bizonyos dolgaiba nem szólhat bele. Tudom, tudom: Lisszaboni Szerződés. De van ám egy ENSZ-alapokmány is a nemzetek és országok önrendelkezéséről.

Nos, ha most valaki hajlandó (vagy veszi a bátorságot) elgondolkodni az EU-demokrácia mibenlétén, könnyen arra a következtetésre juthat, hogy ez az egész tán nem szól másról, mint pénzről.

Az MNB január elején közzétett adatai alapján hazánk devizatartaléka 37 775 milliárd euró. A Magyar Nemzeti

Bank adatai szerint ugyanakkor a nemzetgazdaság nettó adósságállománya szeptemberben 49,5 milliárd eurót tett ki. Persze, ennek a számpárnak csak akkor van jelentősége, ha ez a tartalék a miénk, ha Magyarországé, ha a magyar népé. Ha példának okáért a Deutsche Banké, a dolognak nincs jelentősége.

Szeretem az oximoronokat. Szellemesek, bár néha elszomorítóak. Hogy mi az oximoron? Egymásnak ellentmondó fogalmak egy fogalommá összegyúrva. Néhány példa: francia dezodor, Jó reggelt!, békehadtest (régebben békeharc), új klasszikus, üzleti etika, jövedelemadó, hatékony bürokrácia, rossz egészség, politikai korrektség, funkcionális analfabéta, száraz bor, kegyes halál, szent háború, stb... És most bátorkodom idesorolni egy újabbat: EU-demokrácia.

Mészáros G. László - demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló